

РІШЕННЯ
разової спеціалізованої вченої ради
про присудження ступеня доктора філософії

Здобувачка ступеня доктора філософії Ткачук Тетяна Миколаївна, 1982 року народження, громадянка України, освіта вища: закінчила у 2008 році Одеський національний політехнічний університет за спеціальністю «Економіка підприємства», аспірантка Національного університету «Одеська політехніка», м. Одеса, виконала акредитовану освітньо-наукову програму «Економіка».

Разова спеціалізована вчена рада, утворена наказом Національного університету «Одеська політехніка» від «30» квітня 2026 року №41, у складі:

Голови разової

спеціалізованої вченої ради – Олександр Коваленко, доктор економічних наук, професор, професор кафедри міжнародного менеджменту та інновацій Національного університету «Одеська політехніка»;

Рецензентів – Тетяна Черкасова, кандидат економічних наук, професор, професор кафедри економіки Національного університету «Одеська політехніка»; Ірина Єпіфанова, кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри економіки Національного університету «Одеська політехніка»;

Офіційних опонентів – Віра Лебедева, доктор економічних наук, професор, професор кафедри туристичного бізнесу і рекреації Одеського національного технологічного університету;

Валентина Семенова, доктор економічних наук, професор, професор кафедри економіки підприємства та організації підприємницької діяльності Одеського національного економічного університету.

на засіданні «29» червня 2026 року прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 05 – Соціальні та поведінкові науки Ткачук Тетяні Миколаївні на підставі публічного захисту дисертації «Формування стратегії інноваційного розвитку промислового підприємства» за спеціальністю 051 – Економіка.

Дисертацію виконано у Національному університеті «Одеська політехніка»

Науковий керівник: Любов Некрасова, доктор економічних наук, професор, Національний університет «Одеська політехніка», завідувачка кафедри економіки.

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису. Розроблено та обґрунтовано теоретичні положення, науково-методичні підходи і рекомендації щодо формування стратегії інноваційного розвитку промислового підприємства на основі стратегічної екосистеми інноваційного розвитку підприємства. Дисертація виконана українською мовою. Оформлення дисертації відповідає вимогам, встановленим МОН України, дисертація містить всі необхідні структурні елементи та їх належне оформлення. Обсяг тексту дисертації відповідає встановленому відповідно до специфіки галузі знань та спеціальності.

За результатами досліджень опубліковано 16 наукових праць: 3 розділи у колективних монографіях (у співавторстві), 2 статті у періодичних наукових виданнях, проіндексованих у базі даних Scopus; 5 статей у фахових виданнях України, що включені в міжнародні наукометричні бази; 6 – тез доповідей на наукових конференціях. Основні публікації:

1. Лук'янчук О., Ткачук Т. Інноваційна стратегія: сутність, особливості використання, економічний ефект. Соціально-економічні проблеми і держава. 2019. Том.

21, №2. С.312–321. URL: <https://sepd.tntu.edu.ua/index.php/en/archive/24/605-2020-02-04-17-26-21> DOI: <https://doi.org/10.33108/sepd2019.02.312> (1,0 д.а., особистий внесок: висвітлено підходи до формулювання визначення вітчизняними та зарубіжними науковцями понять «інновація», «інноваційний розвиток», «інноваційна стратегія», сформульовано визначення поняття «інноваційна стратегія розвитку підприємства» – 0,5 д.а.).

2. Makoveieva O., Tkachuk T. Organizational-economic and motivational aspects of corporate management. Актуальні проблеми державного управління. Збірник наукових праць ОРІДУ. В. №4 (80). 2019. с. 59–63. URL: http://www.oridu.odessa.ua/9/new_options/pdf/019/Zbirnuk-4-80-2019.pdf DOI: <https://doi.org/10.35432/1993-8330appa4802019194106> (0,5 д.а., особистий внесок: побудовано та обґрунтовано модель ефективного корпоративного управління – 0,3 д.а.).

3. Бельтюков Є. А., Ткачук Т. М. Теоретичні основи формування стратегії інноваційного розвитку промислового підприємства. Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки. №4, Том1, 2020. С. 36–40. URL: <http://journals.khnu.km.ua/vestnik/wp-content/uploads/2021/01/8-19.pdf> DOI: 10.31891/2307-5740-2020-284-4-6 (0,5 д.а., особистий внесок: проведено систематизацію груп класифікації стратегій промислового підприємства – 0,3 д.а.).

4. Некрасова Л. А., Ткачук Т. М. Діагностика чинників зовнішнього та внутрішнього середовища інноваційного розвитку промислового підприємства. Економіка та суспільство. 2026. Випуск №84. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/7599/7569> DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2026-84-23> (1,0 д.а., особистий внесок: визначено взаємозв'язок внутрішніх і зовнішніх чинників інноваційного розвитку промислового підприємства, побудовано теплові карти стандартизованих складових індексів ВІІ, ЕІІ, ГІІ, сформовано структурно-аналітичну модель внутрішнього середовища – 0,5 д.а.).

5. Ткачук Т. М. Концептуальний механізм формування стратегічних цілей інноваційного розвитку промислового підприємства в межах стратегічної екосистеми. Інвестиції: практика та досвід. 2026. №6. С. 302-307. URL: <https://www.nayka.com.ua/index.php/investplan/article/view/9475> DOI: <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2026.6.302> (1,0 д.а.).

У дискусії взяли участь голова, рецензенти, офіційні опоненти, інші присутні та висловили зауваження:

Коваленко Олександр Михайлович, д.е.н., проф., Національний університет «Одеська політехніка» МОН України, професор кафедри міжнародного менеджменту та інновацій. Зауваження:

- у дисертаційній роботі проаналізовано інноваційну активність промислових підприємств, визначено фактори зовнішнього і внутрішнього середовища, виявлено бар'єри реалізації стратегій інноваційного розвитку, розроблено науково-методичний підхід до формування та вибору стратегії, а також запропоновано інструментарій її реалізації через дорожню карту, систему показників і механізм стратегічного моніторингу. Разом із тим, окремі аспекти могли б бути розкриті більш детально, зокрема щодо практичної адаптації запропонованих підходів для малих і середніх підприємств в умовах обмежених ресурсів.

Черкасова Тетяна Ігорівна, к.е.н., проф., Національний університет «Одеська політехніка» МОН України, професор кафедри економіки. Зауваження:

- у табл. 1.8 (п. 1.3, с. 85) визначено обмеження розвитку складових стратегічної екосистеми інноваційного розвитку підприємства, проте недостатньо розкрито особливості їх прояву на рівні підприємства, галузі та національної економіки;
- у табл. 3.13 (п. 3.3, с. 181) наведено характеристику інструментів планування

реалізації стратегії інноваційного розвитку підприємства. Разом з тим доцільно було б більш чітко відобразити пріоритетність застосування окремих інструментів на різних етапах реалізації стратегії.

Єпіфанова Ірина Миколаївна, к.е.н., доц., Національний університет «Одеська політехніка» МОН України, доцент кафедри економіки. Зауваження:

- на рис. 1.2 (п. 1.1, с. 46) представлено трансформацію цілей стратегії інноваційного розвитку підприємства, однак доцільно було б доповнити їх складовою забезпечення економічної безпеки. Це сприяло б більш комплексному врахуванню питань фінансової стійкості та мінімізації ризиків, пов'язаних із реалізацією стратегії інноваційного розвитку;
- заслуговує на позитивну оцінку проведений у другому розділі аналіз зовнішнього середовища інноваційного розвитку. Разом з тим його результати могли б бути додатково узагальнені за допомогою інструментів стратегічного аналізу, зокрема PESTEL- або SWOT- аналізу, що сприяло б більш наочному відображенню можливостей і загроз зовнішнього середовища для формування стратегії інноваційного розвитку промислових підприємств.

Лебедєва Віра Василівна, д.е.н., проф., Одеський національний технологічний університет МОН України, професор кафедри туристичного бізнесу і рекреації. Зауваження:

- представлена на рис. 1.3 (п. 1.1, с. 57) система факторів впливу на стратегію інноваційного розвитку підприємства загалом є логічною, однак потребує додаткового обґрунтування щодо взаємозв'язків між окремими групами чинників та рівнями реалізації стратегії. Зокрема не повною мірою зрозуміло, яким чином різні фактори впливають на формування стратегії на мікро-, мезо-, макро- та мегарівнях, а також чи є сила такого впливу однаковою для кожного рівня;
- у п. 2.2, в якому відображено оцінювання рівня інноваційного розвитку (с. 110–118), авторка використовує Глобальний індекс інновацій (GII), Індекс Європейського інноваційного табло (EIS) та Індекс інноваційного розвитку агентства Bloomberg (BII). Водночас потребує додаткового обґрунтування вибір саме цих міжнародних рейтингів як основи дослідження. Зокрема доцільно було б більш детально розкрити критерії їх відбору, переваги порівняно з іншими міжнародними індикаторами інноваційного розвитку та пояснити, наскільки вони є взаємодоповнювальними для досягнення поставлених цілей дослідження;
- потребує додаткового уточнення часовий аспект функціонування концептуальної моделі, представленої на рис. 3.1 (п. 3.1, с. 148). Зокрема доцільно конкретизувати, чи результати, визначені авторкою, формуються одночасно в межах реалізації стратегії інноваційного розвитку, чи їх досягнення передбачає послідовність та етапність;
- науковий інтерес становить запропонований алгоритм формування та реалізації стратегії інноваційного розвитку промислового підприємства (п. 3.2, рис. 3.5, с. 166). Водночас у роботі доцільно було б більш детально розкрити роль суб'єктів управління на окремих етапах алгоритму. Зокрема потребує уточнення розподілу відповідальності між керівництвом підприємства, функціональними підрозділами та іншими учасниками процесу стратегічного управління під час реалізації запропонованого алгоритму;
- у табл. 3.15 (п. 3.3, с. 190) наведено ключові результати впровадження концептуальної моделі стратегічної екосистеми інноваційного розвитку та відповідні практичні ефекти. Водночас доцільно було б детально розкрити можливі ризики та обмеження досягнення зазначених результатів на підприємствах з різним рівнем інноваційного розвитку та ресурсного забезпечення.

Семенова Валентина Григорівна, д.е.н., проф., Одеський національний економічний університет МОН України, професор кафедри економіки підприємства та організації підприємницької діяльності. Зауваження:

- здобувачкою запропоновано визначення поняття «стратегічна екосистема інноваційного розвитку підприємства» (п. 1.3, с. 82), яке є змістовним і логічно обгрунтованим. Разом з тим доцільно було більш чітко окреслити відмінності запропонованого поняття від суміжних категорій «інноваційна екосистема підприємства», «екосистема інновацій» та «система управління інноваційним розвитком підприємства», що дозволило б повніше розкрити особливості авторського підходу;
- у складі стратегічної екосистеми інноваційного розвитку підприємства здобувачкою виокремлено цифрово-технологічну, організаційно-управлінську та складову сталого розвитку (п. 1.3, с. 84). Водночас дискусійним залишається можливість розширення запропонованої структури за рахунок окремого виділення інституційно-партнерської складової, роль якої в сучасних умовах інноваційного розвитку підприємства постійно зростає;
- у роботі проведено ґрунтовний аналіз інноваційної діяльності промислових підприємств України (п. 2.1, с. 90–107). Водночас дослідження переважно базується на національних статистичних даних, тоді як додаткове порівняння отриманих результатів із практикою країн Європейського Союзу могло б розширити аналітичну базу дослідження;
- запропонована в табл. 3.3 (п. 3.1, с. 158–159) система показників комплексно характеризує основні складові стратегічної екосистеми інноваційного розвитку підприємства. Разом з тим доцільно було б доповнити її показниками, що дозволяють оцінити довгострокові результати реалізації стратегії інноваційного розвитку, зокрема зміни конкурентних позицій підприємства на ринку та рівень досягнення стратегічних цілей інноваційного розвитку;
- представлений інструментарій планування реалізації стратегії інноваційного розвитку підприємства охоплює основні аспекти її впровадження. Разом з тим доцільно було б доповнити його інструментом управління ризиками реалізації стратегії, який би передбачав розроблення превентивних заходів щодо мінімізації можливих відхилень від запланованих результатів та забезпечення досягнення стратегічних цілей підприємства.

Результати відкритого голосування:

«За» 5 членів ради,

«Проти» 0 членів ради,

На підставі результатів відкритого голосування спеціалізована вчена рада присуджує Ткачук Тетяні Миколаївні ступінь доктора філософії з галузі знань 05 – Соціальні та поведінкові науки за спеціальністю 051 – Економіка.

Відеозапис трансляції захисту дисертації додається.

Голова разової
спеціалізованої
вченої ради

А.И.О.
(підпис)

Олександр КОВАЛЕНКО